

Franjo Habulin, predsjednik Saveza antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske govorio je na obilježavanju Dana ustanka naroda Hrvatske u Srbu., 26. Srpnja 2020. Njegovo obraćanje prenosimo u cijelosti (preuzeto s portala tacno.net)

„Sve vas najsrdačnije pozdravljam u ime Saveza antifašističkih boraca i antifašista. Pozdravljam i vas iz Republike Hrvatske, i sve vas izvan naših granica. Opet smo zajedno na ovaj dan da bismo se zajednički sjetili naše zajedničke prošlosti i onoga što je u njoj bilo najbolje i najsvjetlije – borbe protiv fašizma.

Zajedno smo usprkos okolnostima što su promijenile svijet u kojemu živimo. Usprkos svim promjenama, bile one privremene, bile one trajne, nešto se ne mijenja i nikada se neće promijeniti. To je naša privrženost vrijednostima antifašizma koji je na ovim prostorima doživio svoje zvjezdane trenutke u vrijeme Narodno-oslobodilačke borbe.

Zbog toga smo danas ovdje, kao što smo bili i proteklih godini i kao što ćemo biti u godinama što dolaze. Mi vrlo dobro znamo što slavimo, čega se i zašto sjećamo. Ono što je počelo formiranjem prvoga partizanskog odreda u šumi Brezovici kod Siska, preraslo je ovdje, u Srbu, u općenarodni ustanak, u ustanak i Srba i Hrvata.

I nije to bio nikakav četnički ustanak protiv hrvatske države, kao što papagajski ponavljaju desničari i njihovi kvazi-povjesničari. Ne, to je bio ustanak protiv strane okupacije i protiv terorističkog režima koji je došao na vlast voljom i milošću stranih okupatora i koji je odmah počeo s masovnim progonima i zločinima.

Žrtve su bili u prvome redu Srbi, Židovi i Romi, ali onda i svi drugi, naravno i Hrvati.

Srbi, Židovi i Romi bili su “krivi” naprosto zato što su bili Srbi, Židovi i Romi. To je bilo dovoljno da se izgubi glava. Svi ostali bili su “krivi” zato što su na ovaj ili onaj način iskazivali neslaganje s ustaškom vladavinom terora. Jer, nikada nije dovoljno puta ponovljeno: ustaše su bili Hrvati, ali svi Hrvati nikada nisu bili ustaše.

A neće ni biti, svim desničarskim ofanzivama usprkos!

I sve to, naravno, nema nikakve veze s hrvatskom državom, jer – osim svega – tzv. Nezavisna Država Hrvatska ni po čemu nije bila država. To je bio marionetski, kolaboracionistički režim stvoren samo zato da bi se uklopio u ratne, osvajačke planove nacista i fašista. Oni koji nas vole podučavati kako je NDH bila međunarodno priznata, “zaboravljaju” pri tome spomenuti kako je ta kvazi-država imala diplomatske odnose samo sa silama Osovine i njihovim satelitima.

To su notorne činjenice, to je nešto, što su nekada znala i mala djeca – ne zato što su ih komunisti indoktrinirali, nego zato što je to istina. To su činjenice. I te činjenice treba uporno, uvijek iznova ponavljati. U protivnome, pobijedit će desničarski povijesni revizionizam. A to je nešto, što se ne smije dogoditi!

Mi se okupljamo ovdje pravo zato, da se suprotstavimo onima koji cijelome hrvatskom društvu naturaju golemu povijesnu laž, predstavljajući je kao istinu; okupljamo se da bismo podsjetili kako i u hrvatskome Ustavu piše da je antifašizam jedan od temelja demokratske Hrvatske; dolazimo da bismo i ovdje izrazili ogorčenje zbog popustljivosti vlasti prema zatiranju antifašizma i reafirmiranju fašizma.

Za fašizam u demokratskoj Hrvatskoj, u 21. stoljeću, nema mjesta!

Za povijesni revizionizam u medijima, u obrazovanju, ali i u javnom i političkom životu suvremene Hrvatske – ne smije biti mjesta!

Poricateljima istine i širiteljima laži valja uskratiti javni prostor što ga oni bezočno zloupotrebljavaju, pozivajući se na slobodu iznošenja mišljenja!

Laž nije mišljenje, nego je samo i jedino to – laž!

A ovo društvo ne smije i neće postati društvo laži.

Ova država ne smije počivati na temeljnom kamenu laži.

Kada to govorim, imam na umu i novi sastav Hrvatskog sabora. Čut ćemo u njemu bez sumnje i nove glasove, nove tonove, nove naglaske s lijevoga krila, ali čut ćemo i desničarski povijesni revizionizam u njegovom najogoljenijem izdanju. Predstavnicima Istine kako u Saboru, tako i u javnome životu uopće želim da ne posustanu. Želim im da imaju snage ne pokleknuti, baš kao što su je imali oni kojima danas ovdje odajemo počast.

Kada bi današnja Hrvatska pokleknula pred neofašističkim povijesnim revizionizmom, bila bi to druga smrt hrabrih boraca koji su u Drugome svjetskom ratu pod vodstvom Komunističke partije i maršala Tita, položili živote za bolju budućnost. Bila bi to i druga smrt svih onih tisuća i desetaka tisuća žrtava ustaškoga terora, žrtava fašizma.

Ni jedni, ni drugi to ne zaslužuju. Nitko nema pravo da ih ponovo ubija!

Odajmo im počast i obećajmo da ćemo čuvati i braniti na antifašističkim temeljima izgrađenu demokratsku Hrvatsku. Branit ćemo je od svakoga tko bi je htio ugroziti, mijenjajući njezin karakter.

To je naš dug prema svim antifašističkim borcima i žrtvama fašizma.

I mi taj dug nećemo zaboraviti, uz sve aktualniji pozdrav: smrt fašizmu – sloboda narodu! „

(Preuzeto s tacno.net)